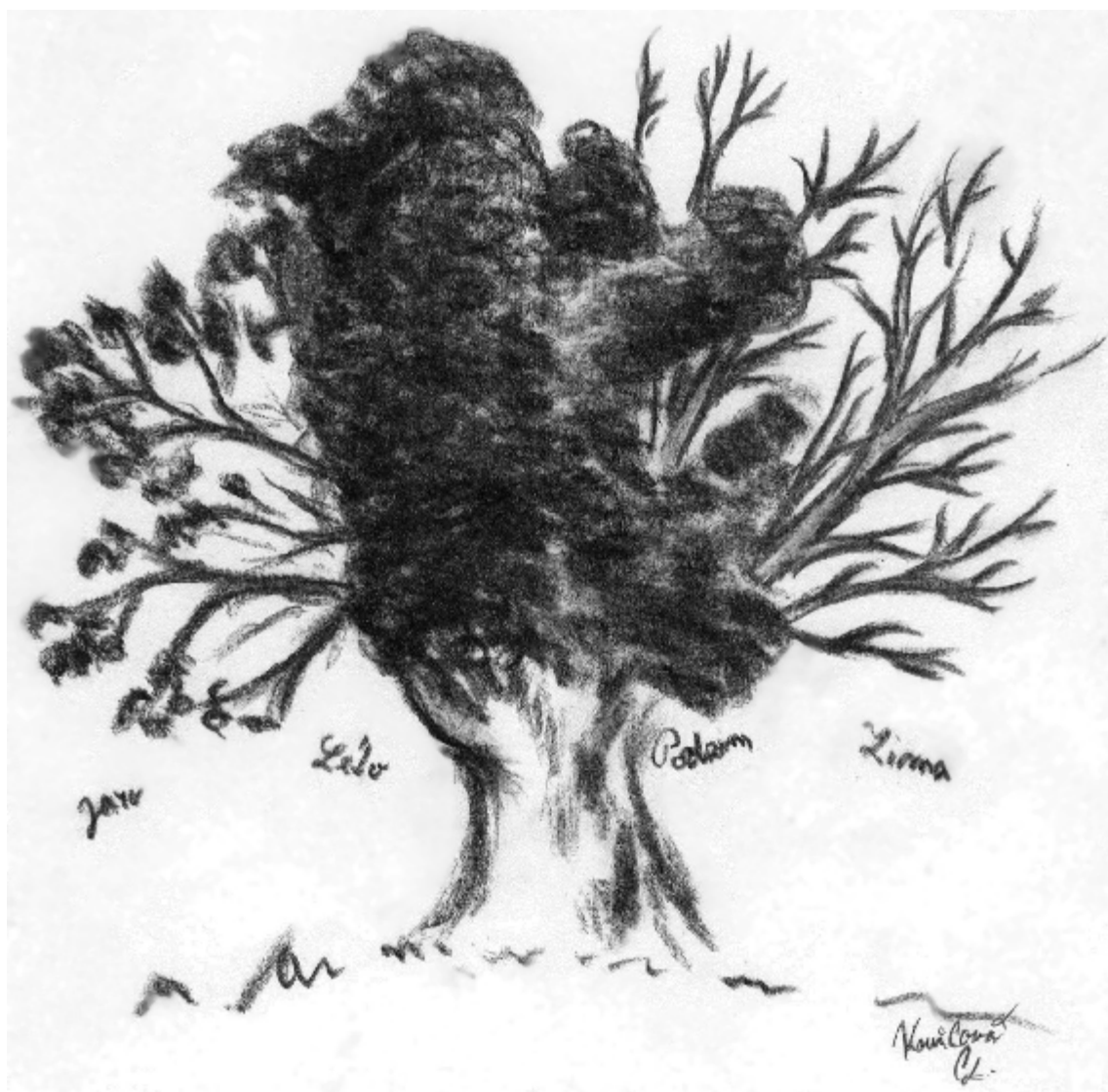

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz

Ročník V, č.1

3.listopadu 2009

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Slavnostní zahájení školního roku	2
Seznamovací pobyt šestých tříd	3
Návštěva papeže v Brně	6
Exkurze do středověku	7
Expedice Anthropos	10
Návštěva výstavy Barokní Brno	12
Kronika školního roku 2009-2010	14
Dva měsíce na Bigy	16
<u>Aktuálně</u>	
Co dělat, když najdete těsně před začátkem zimy ježka	17
Fotosoutěž na téma Zimní pohádka	18
Novinky ve školní knihovně	19
<u>Kalendárium</u>	
Halloween	20
Pouštění draků	20
Narozeniny slavných „podzimáků“	21
<u>Rozhovory</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Markovou	22
Když našim učitelům bylo čtrnáct	23
Rozhovory s prvňáčky	25
<u>Literární koutek</u>	
Hola, hola, škola volá	26
Podzim očima našich nejmladších redaktorek	27
Obrázkové básničky	28
Malovaná přísloví made in 8.třída	29
Tajemný svět Igisfen	30
Plačící tibetský španěl a dívka	31
<u>Světové záhady</u>	
Bájná Atlantida	32
<u>Pár moudrých rad</u>	
Nejkrásnější citáty	33
<u>Zábava</u>	
Simpsonologie I	34
Pár vtipů na závěr.....	36
<u>Redakce a řešení</u>	37

Slovo na úvod

Opět tu máme první měsíce dalšího školního roku a s ním první číslo školního časopisu, který letos završí svou pětiletou existenci. Redakční rada se poněkolkáté obrodila a tentokrát dost omládlá. Časopis tedy přežil velký odliv redaktorů a našel si nové. Z těch bývalých se překvapivě ozvala Kristýna Bártová, tohoto času studentka Biskupského gymnázia v Brně, a napsala nám o svých prvních týdnech na střední škole. Za to jí patří dík.

Vcelku rychle jsme dali dohromady dost nabitě první číslo. Jistě jste si všimli, že jsme vyměnili titulní stranu – ta stará byla už okoukaná, a tak nám ještě na konci loňského roku nakreslila Lucie Kouřilová z loňské 9.B nový obrázek. Snad se vám bude líbit. A pokud ne, zkuste vymyslet něco jiného.

Kromě již zmiňovaného článku od bývalé redaktorky vás poinformujeme o několik školních akcích, opět zařazujeme ukázky z kronik devátých tříd a ukázky prací z hodin českého jazyka. Poradíme vám, co s nalezenými ježečky, a seznámíme vás s další záhadou světa - bájnou Atlantidou. Vaší pozornosti jistě neuniknou ani rozhovory s učiteli nebo nová rubrika Kalendárium.

Vyhlašujeme také další fotosoutěž, tentokrát na téma Zimní pohádka. Bude probíhat až do konce března a více o ní najdete v rubrice Aktuálně.

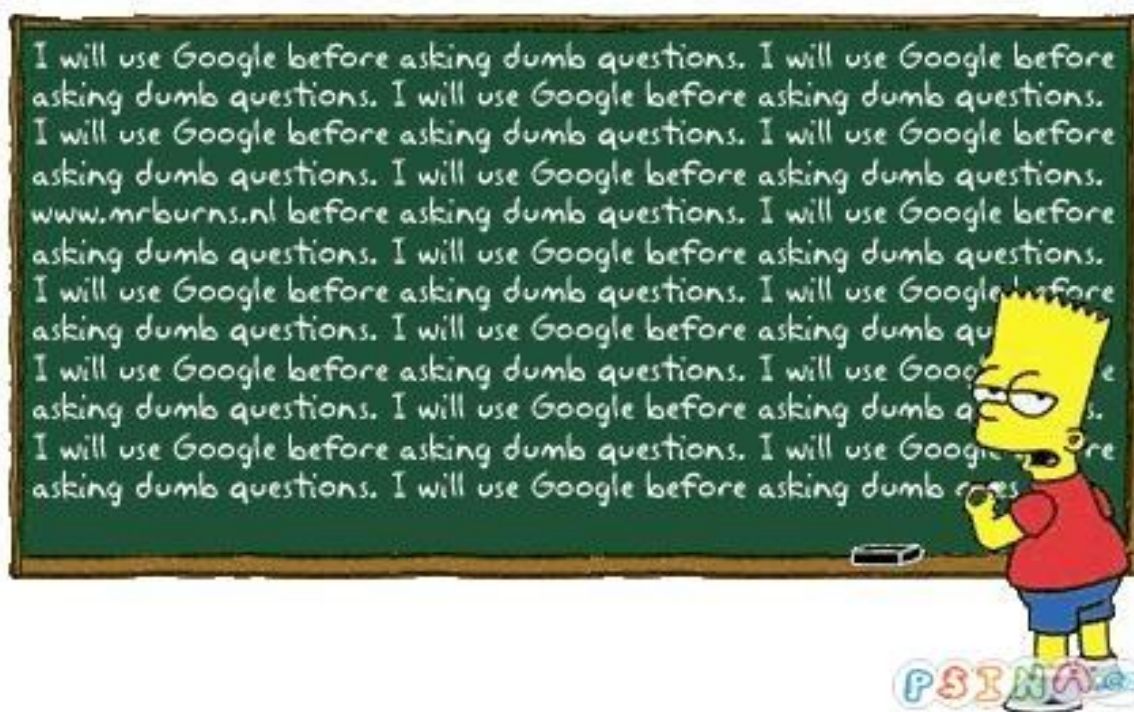
To by jako upoutávka mohlo stačit, v barevném provedení najdete časopis na stránkách školy www.zs.streliceubrna.cz

Jsme zvědaví na vaše názory i připomínky, týkající se tohoto čísla, ale ještě více bychom uvítali vaše příspěvky do toho dalšího. Nestyďte se a pište.

Elektronická cesta: skolnirevue@centrum.cz.

Papírová cesta: schránka u hlavního schodiště vchodu do školy.

Mgr.Vlasta Sokolová

Budu používat Google předtím, než se budu ptát na hloupé otázky...

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Zahájení školního roku 2009/2010 proběhlo v úterý 1. září pod širým nebem a před školou se sešli nejen žáci-mazáci a jejich učitelé, ale i zástupci obce a prvňáčci se svými rodiči.

Po české hymně následovaly projevy pana starosty Ludka Sklenáře, pana ředitele Vladimíra Urbance, paní zástupkyně Heleny Fialové a pana místostarosty Jiřího Chloupka.

Přítomní jim zatleskali, načež paní zástupkyně začala vyvolávat jména prvňáčků a devátáků, jejich patronů. Každému devátákovi byl slavnostně přidělen jeden prvňáček, kterého bude během tohoto školního ročníku o přestávkách navštěvovat ve třídě a pomáhat mu.

Když byli všichni špuntíci rozebráni, vytvořili žáci druhých až osmých tříd ve školní budově špalír, kterým patroni odváděli své svěřence do tříd. Po přivítání s jejich třídními učitelkami se s nimi rozloučili a odebrali se do svých tříd. Ve třídách se pak dělo to, co jinde - třídní učitelé je poučili o bezpečnosti, dali jim nový rozvrh, rozdělili třídní funkce...

Hned jak učitelé žáky propustili, asi tak kolem v půl desáté, byla škola najednou zase prázdná jako předchozí dva měsíce. Ale ne na dlouho, už další den byla opět plná. A patroni pomohou prvňáčkům začlenit se do školního kolektivu.

(vicky)

SEZNAMOVACÍ POBYT ŠESTÝCH TŘÍD KUNŠTÁT U HODONÍNA, 16.-18.9.2009

☺ Na seznamovacím pobytu jsme hráli různé hry: závody s jojo, židličkovanou a fotbal, nejvíce nás bavila stezka odvahy. Za soutěže a hry jsme dostávali odměny. Chodili jsme taky na výlety. Měli jsme dokonce i diskotéku a pozdní večeři.

Jakub Dvořáček, 6.A

☺ Hráli jsme venku i uvnitř hry, všechny nás bavily kromě jedné - skládání do řady podle abecedy. Nejlepší bylo 5 proti 5, hra s balónky a na kočičku bez mlíčka. Obědy nebyly nic moc, večere byly lepší. Cesta zpět trvala dlouho a autobusy byly narvané. Myslím si, že seznamový pobyt má smysl - seznámila jsem se s děvčaty a s kluky, abych si měla s kým povídat. Také jsem sama sebe poznala z jiné strany.

Ena Insaničová a Anna Rychnovská, 6.A

☺ Nejlepší bylo, že jsem se seznámil se spolužáky z áčka i z béčka. Nejlepší hra bylo živé pexeso. Na diskotéce mě nemile zaskočila večeři, diskotéka byla to nejlepší, lepší už nemohla být.

Daniel Pavlů, 6.A

☺ Ubytování i okolí byly pěkné. Nejlepší akce byly diskotéka a stezka odvahy. Mezi hrami mě zaujalo řazení se podle abecedy na zdi a pobavila mě hra kočička bez mlíčka. Seznámil jsem se s lidmi z druhé šestky.

David Novák, 6.A

☺ Moc se mi líbila stezka odvahy, která byla poprvé delší než 100 metrů. Taky byla dobrá jojo olympiáda. Nelíbilo se mi, že byla diskotéka krátká.

David Šnajdr, 6.A

☺ Líbily se mně všechny hry, co jsme tam hráli, nejvíc hra na slepýše. Skamarádila jsem se s holkami z béčka. Překvapilo mě, že jsem dala stezku odvahy. Seznamovák mně byl dobrý k tomu, že jsem poznala nové kamarády.

Martina Hudíková, 6.A

☺ Nejvíce se nám líbilo živé pexeso, seznamovací bingo, zahříváčky a řazení dle abecedy... Skamarádily jsme se s holkami z béčka. Seznamovák byl dobrý k tomu, že jsme mohli více poznat starší i nové spolužáky.

Linda Koshi a Terezie Novotná, 6.A

☺ Líbily se mi hry tancování s balónky, mašinky, 5 proti 5, živé pexeso, nejlepší hra ze všech byla na kočičku bez mlíčka. Také se mi líbilo, jak jsme po sobě házeli šiškami. Dobrá byla i stezka odvahy. Seznámil jsem se s klukama i holkama. Zámek v Lysicích byl pěkný, prohlídka taky, ale byla trochu nudná.

Lukáš Kugler, 6.A

BYLO NEBYLO

☺ Nejlepší na seznamováku byla hra mašinky. Ve hře jménem slepýš jsem spadl do strouhy plné kobylek. Skamarádil jsem se s novými žáky z běčka.

Martin Sázavský, 6.A

☺ Nejvíce se mi líbily stezka odvahy, živé pexeso, hra na slepýše, tancování s balónky a diskotéka. Potěšilo mě, že byla stezka odvahy. Jídlo bylo dobré a líbila se mi i návštěva zámku Lysice. Seznámila jsem se s holkami z běčka.

Sára Šilgeraiová, 6.A

☺ Líbily se mi hry seznamovací bingo, kočička bez mlíčka a stezka odvahy. Seznamovací pobyt? Je dobré něco takového dělat, nově příchozí žáci se více poznají a skamarádí. Pak se nikdo nemusí stydět oslovit někoho ze třídy. Rád bych poděkoval paním učitelkám, které to tam s námi vydržely.

Jiří Králík, 6.A

☺ Z her se mi nejvíce líbila jojo olympiáda, klíš'ata a tancování s balónkem. Seznamovací pobyt má určitě smysl, protože se seznámíme. (A nemusíme se učit!)

Simona Matoušková, 6.B

☺ Moje nejoblíbenější hry na seznamovacím pobytu byly, jak jsme hráli živé pexeso a jak jsme měli praskat balónky při tanci. A taky jsem se naučil hrát s jojem.

Jakub Sadílek, 6.B

☺ Hra? Hmm... Asi ta, jak jsme psali na ten papír, třeba kdo je jedináček, kdo má vlastní pokoj... Seznamovací pobyt je zábava a poznala jsem tam hordu nových zajímavých, milých a přátelských lidí.

Vendula Jedličková, 6.B

☺ Z her se mi nejvíce líbila stezka odvahy. Pobavilo mě, jak Tomáš Třebenský tancoval s Davidem Rejdou. Na seznamováku jsem poznala nové lidi, kdyby tento pobyt nebyl, tak bych některé lidi teď neznala a nebavila se s nimi.

Eva Chudíková, 6.B

☺ Mě osobně bavilo živé pexeso, ty zvuky mě rozesmály.

Tomáš Třebenský, 6.B

☺ Líbila se mi honička se jmény. A diskotéka, ta byla super, tancovali jsme, bavili se a dávali si mezi sebou souboje. Jo a taky noční hra! Seznamovák mně přinesl kamarády, kamarádky a radost.

Pavλίna Ruschková, 6.B

☺ Bezva bylo živé pexeso a to, jak jsme se schovali do skříně.

Radek Daniš, 6.B

☺ Která hra se mi nejvíce líbila? No jak jsme hráli na tu kočičku bez mlíčka, to byla super hra, lepší a roztomilejší hru jsem nikdy nehrála... Pobavil mě tanec Davida s Tomášem. A jestli má seznamovák smysl? Ano, určitě má, a hodně velký, sblížila jsem se s človíčky z 6.A i 6.B.

Barbora Švejdová, 6.B

☺ Nejlepší hry – živé pexeso a noční hra, která byla opravdu dobrá. Nejvíc mě pobavilo, jak jsme stály frontu na záchod a on pak došel toaletní papír.

Terezie Brzobohatá, 6.B

☺ Mně se hry nelíbily, až na tu noční a ta byla super. Smysl? Nevím, nevím. Ale jo – poznala jsem lidi, s kterými bych se normálně nebavila.

Marie Blažtková, 6.B

☺ Nejvíc se mi líbila hra na kočičku. Ano, seznamovací pobyt měl smysl, protože se všichni lépe poznali.

Barbora Hofmanová, 6.B

☺ Nejlepší bylo živé pexeso, noční hra a procházka. Poznala jsem lidi z 6.A a užila jsem si hodně zábavy.

Jana Prokopová, 6.B

☺ Nejvíc se mi líbilo řazení na zídce (podle jmen, příjmení) a živé pexeso. Taky nebyla špatná procházka do lesa a diskotéka. Seznámila jsem se s 6.A a 6.B.

Veronika Rejtarová, 6.B

☺ Super bylo 5 proti 5, skoro jako v telce. Dobré bylo to, že místo učení byla legrace a zážitky.

Lukáš Hloušek, 6.B

☺ Pobavil mě tanec s praskáním balóneků a sólo tanec Davida s Tomášem. Seznamovák usnadňuje rozjezd v nové škole, skamarádil jsem se hlavně s áčkem.

Tomáš Svoboda, 6.B

☺ Líbily se mi mašinky, jak jsem jako strojvedoucí řídil vlak, a jak jsme strašili v lese. A co mi seznamovák přinesl? No třeba propisky a jiné věci jako odměny.

Martin Litwora, 6.B

☺ Nejlepší byla cesta lesem při svíčkách a tancování s Tomem Třebenským na diskotéce. Seznámil jsem se s novými spolužáky a odpočinul jsem si od rodiny.

David Rejda, 6.B

Sestavila pí učitelka Vlasta Sokolová

NÁVŠTĚVA PAPEŽE V BRNĚ 27.9. 2009

Celou naší zemí zahýbala událost světového charakteru – návštěva papeže. Když jeho letadlo přistávalo v České republice, nemohla se řada lidí dočkat, až ho uvidí na vlastní oči.

Kromě Prahy a Staré Boleslavi Svatý otec Benedikt XVI. jako první papež v historii navštívil také brněnskou diecézi. V Brně-Tuřanech vedl bohoslužbu za účasti 120 tisíc poutníků, z toho téměř 11 tisíc jich přijelo ze zahraničí.

Některým našim žákům se podařilo dostat se blízko k němu, snad nejbližší byli kluci - ministranti. Papež přiletěl a zase odletěl, ale všem určitě zůstaly nesmazatelné vzpomínky.

PAPEŽ BENEDIKT XVI

Joseph Ratzinger, papež Benedikt XVI., se narodil 16. dubna 1927 v bavorském městečku Marktl am Inn. Otec pocházel ze zemědělské rodiny a byl policistou. Matka pracovala jako kuchařka. Před Vánoci 1945 následoval svého bratra a vstoupil do kněžského semináře. Roku 1951 byl vysvěcen na kněze.

V dalších letech působil jako profesor systematické teologie na několika univerzitách a jako teologický poradce na II. vatikánském koncilu. Roku 1977 přijal v Mnichově biskupské svěcení a byl jmenován kardinálem. V roce 1981 ho papež Jan Pavel II. jmenoval prefektem Kongregace pro nauku víry a předsedou Papežské biblické komise a Mezinárodní teologické komise.

19. dubna 2005 byl zvolen papežem.

(nova)

EXKURZE DO STŘEDOVĚKU 7.TŘÍDA

V pátek 16.10.2009 jsme byli my, žáci 7.třídy, na exkurzi v brněnském Moravském zemském muzeu. Nejdříve jsme dostali půlhodinový rozchod a poté jsme se setkali před muzeem.

V horním patře byly vystaveny předměty nalezené v období středověku - náušnice, železné přezky z opasků, knoflíky a další dobové předměty. Pan učitel Kadlec nám k tomu udělal hezký výklad, abychom byli o něco chytřejší.

Když jsme přešli do dolního dětského muzea, všichni ožili. Po výkladu slečny, co tam pracuje, jsme si mohli vyzkoušet středověké oblečení a věci. Například kluci se ozbrojili a vlezli si do vozové hradby, holky si napsaly svá jména starým brkem a inkoustem, kterým se dříve běžně psalo, a pana učitele Kadlece jsme natáhli na skřípec.

Exkurze se všem moc líbila. Došli jsme k závěru, že učení může být taky zábava, když si můžete sami vyzkoušet, co se dříve používalo.

Kateřina Prokopová, 7.tř.

Písaři jsou již připraveni.

Jede se na módní přehlídce.

Pojééd'!

Už jedu!!!

BYLO NEBYLO

Na módní přehlídce...

Ten nočník fakt patří na hlavu?

Ááááá to škrtí!

Historický pár roku!!!

Brnění pro těhotné.

Co je to za závěs?

Dneska mi to sekne.

Mně těž!

Ono je to větší než já?!

Moc si se mnou nezahrávej!

Zase malé škorně!

Zlobil, půjde do klády, až tam bude volno!

Obsazeno!

Já tě klidně pustím.

Pokud máte dojem, že jste už delší dobu neviděli pana učitele Kadlece, tak pozorně sledujte následující záběry:

Zarputile odmítal dát všem na vysvědčení jedničku...

...a tak skončil jako exponát v mučírně.

(linda+sárqa)

EXPEDICE ANTHROPOS

6. TŘÍDY

Během října se žáci 6.A (21.10.) a po nich i žáci 6.B (23.10.) vypravili na dějepisnou exkurzi do brněnského Anthroposu. Toto místo je na Brněnsku dobře známo, mnoho z vás tam určitě již bylo, třeba s rodiči. Ale není nad prohlídku s průvodcem, v našem případě s průvodkyní. Paní byla příjemná a vstřícná, ochotně odpovídala na zvědavé dotazy a nechala nás sáhnout na opravdovou mamutí kost.

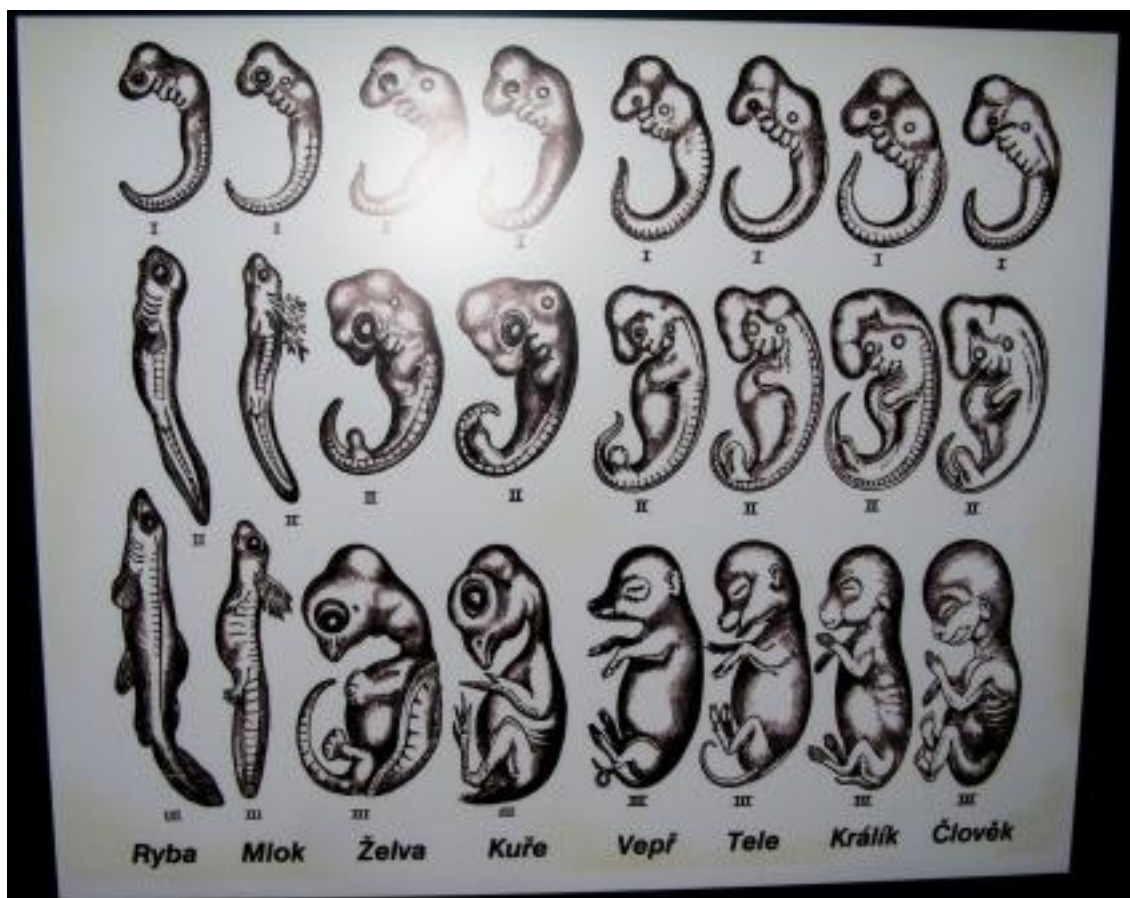
Tradice současného Pavilonu Anthropos má své kořeny v období první Československé republiky. Tehdy se přednímu českému badateli prof. Karlu Absolonovi podařilo na brněnském výstavišti soustředit v rámci výstavy v roce 1928 nebývalé množství nálezů z nejrannějších období lidských dějin. Tato expozice zanikla v důsledku druhé světové války. Stavba Pavilonu Anthropos v Pisárkách byla dokončena v roce 1962. V letech 2003-2006 byla budova rekonstruována a modernizována.

V Pavilonu si můžete prohlédnout kamenné nástroje, jako třeba sekáče, otloukače, drásadla, škrabadla, úštěpy, čepele apod., dále modely lidí, jejich sídliště i hroby, kosti lidí, mamutů i jiných pravěkých zvířat a samozřejmě nejznámější exponát – model mamuta v životní velikosti. Jen tak pro zajímavost tento je již třetí v pořadí, předchozí podlely zkáze. Stejně jako nástroje se člověk zručný naučil snad i využívat oheň.

Stálá expozice je v posledních měsících doplněna o výstavu o Charlesi Darwinovi, která připomíná dvousté výročí narození zakladatele evoluční teorie o původu druhů přirozeným výběrem. Jako novátor svoji myšlenku těžce prosazoval, ale nakonec ji přijala většina vědců a přes všechny výhrady a odmítání ji uznala jako vědecký pohled na historii Země i katolická církev.

Jestlipak víte, že vývoj života na zemi se promítá i do vývoje lidského embrya?

(sok+linda)

NÁVŠTĚVA VÝSTAVY BAROKNÍ BRNO 8.TŘÍDA

Pro ostatní žáky školy byl 21.říjen 2009 normální vyučovací den. Pro naši osmou třídu se tento den od jiných lišil. Pan učitel Kadlec nás vzal do Brna na Špilberk, kde se konala výstava pod názvem „Barokní Brno“.

Ráno jsme normálně přišli do školy na naši jedinou hodinu matematiky. Vyučování probíhalo plynule, ale všichni už očekávali zvonek, který tuto hodinu ukončí. Po dlouhých čtyřiceti pěti minutách se přece jen ozval a za chvíli jsme už s panem učitelem vyráželi na vlakové nádraží. Nástup do vlaku proběhl poklidně a už jsme jeli směr Brno.

Na výstavu jsme šli Brnem pěšky, cestou jsme párkrát někde zastavili a pan učitel nám převyprávěl historii Brna. Takto jsme dorazili až na Špilberk. Pár minut jsme museli počkat, než nás pustili dovnitř, a tak jsme si krátili čas povídáním na lavičkách.

Nadešla desátá hodina, odložili jsme bundy do šatny a dvouhodinová prohlídka mohla začít. Nejprve jsme si pověděli pár letopočtů, řekli si něco o věcech v místnosti, ve které jsme se nacházeli, a potom následoval kratičký film, který byl velmi pěkně zpracovaný a poutavý.

Pokračovali jsme dále do dalších místností, kde jsme vždy viděli mnoho zajímavého a dozvěděli se něco nového, například jak vypadaly muškety a jak se nabíjely. Viděli jsme vzácné prapory, porcelánové nádoby a popisovali jsme obrázek s oblečením, které v období baroka lidé nosili. Bohatí lidé nosili paruky, dámy z nich měly udělané bohaté a složité účesy. Ženy oblékaly korzety, které stahovaly pas, a obrovské zdobené sukně. Muži měli krátké kalhoty, kabátce, polobotky a zdobené klobouky.

Celou prohlídku jsme ukončili v místnosti, ve které jsme dostali od paní, která nás celou výstavou prováděla, pracovní listy a měli jsme je co nejlépe vypracovat. Rozdělili jsme se na čtyřčlenné skupinky a začali makat. Dost otázek se týkalo informací, které jsme se dozvěděli během prohlídky, takže někteří to měli velmi rychle hotové. Asi po půlhodince byli hotovi skoro všichni.

Začali jsme si prohlížet věci, které tam měli. Holky potěšil zejména stojan s barokními šaty. Také nám byly k dispozici klobouky a vějíře. Pan učitel, který už během prohlídky fotografoval, nyní znovu vytáhl foťák a pustil se do další dokumentace.

Až bylo dofotografováno, šli jsme si prohlédnout posledních pár místností. Byli zde spíše obrazy a sochy. Dozvěděli jsme se pár dalších informací a už jsme mohli jít na vlak.

Dorazili jsme přesně, nasedli do vlaku, kde jsme se setkali se šestáky, a jeli domů. Díky tomuto výletu nám odpadlo odpolední vyučování, tak jsme si řekli jenom „čau“ a rozešli se.

Celý výlet se mi líbil, jenom mě trochu znervózňovala fotograafka, která prohlídku absolvovala s námi a po celou dobu nás vytrvale fotografovala.

Myslím, že tato výstava byla zajímavá a velmi dobře zpracovaná, určitě stojí za zhlédnutí. Bylo užitečné dozvědět se tolik věcí o hlavním městě Moravy.

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2009-2010 ANEB ...**... JAK TO VIDÍ 9.A**

Začátek školního roku byl poněkud k pousmání. Pan starosta nám úvodem řekl, kolik nasbíral v srpnu hříbků a pan ředitel nás podeváté poučil. Jako letošní devátáci jsme dostali na starost prcky z 1.tříd. Bylo velice zábavné pozorovat neohrabané, starostlivé výrazy rozpačitých devátáků a natěšené výrazy dětiček, které jako by právě spadly z višně. Školní rok se plynule dal vpřed...

Po uběhnutí několika týdnů musíme sáhnout do skříně pro zimní bundu, teplota totiž klesla až pod bod mrazu. Ano, počasí se nám tedy tak nějak zbláznilo. A nejen počasí. Plno zajímavých situací, kterým je potřeba se zasmát, se událo i nám.

Jako každý devátáci jsme „pochtěni“ tím, že nás z fyziky má náš pan ředitel. Pro některé bylo celkem těžké se s tím vyrovnat, ale dá se říct, že už jsme si zvykli. A není to zase tak úplně nejhorší, někdy se totiž i zasmějeme, a společně i pan ředitel, jako když nám vykládal o nezapomenutelném zážitku, když jel s polovinou devítek do Brna. Někteří žáci si vyzkoušeli v té době probíranou látku fyziky – úlohy o pohybu v praxi. Z tramvaje vystoupili totiž o zastávku dřív. A tak běželi a běželi.

Celá situace následuje v podrobném popisu: Cestovali jsme různě rozdělení v různých částech tramvaje, byla plná až k prasknutí. Najednou někdo vykřikl: „Vystupujeme!“ Ven se však dostala jen polovina naší výpravy. Po pár vteřinách jsme si uvědomili, že druhá polovina lidí jede dál, i pan ředitel. Takhle rychle jsme snad nikdy neběželi. Tramvaj a skupinka dezorientovaných lidí dorazila na hlavní nádraží téměř ve stejný čas. Vtom však vidím skoro letícího spolužáka, který běžel směrem na Nové sady, tam, kde jsme vystoupili my. Myslel si, že v tramvaji zůstal sám, protože přes masy lidí v tramvaji nebylo vidět. Na tohle stačilo říct jen dvě slova: šílený chaos.

V hodině občanské výchovy jsme se při zkoušení spolužáka Viany dozvěděli, že mezi spolky (sdružování občanů) patří např. náš Střelický spolek, kam chodíme nakupovat, nebo taky „spolek jednonožců“.

V českém jazyce jsme se pro změnu zase zasmáli výroku spolužáka Králíka, který na otázku, co patří mezi končetiny, řekl: „Ruka, noha, pravá ruka, pravá noha a penis.“

Začínali jsme si dělat vážné starosti o nejmenovaného pana učitele, který nás začal nazývat: „naš přítel Dominik“ či „naš Michal“... Snad nejde o nic vážného.

Začíná pořádně mrznout a hromadí se domněnky, že pan školník málo točí plynovým uzávěrem v kotelně, snad že je krize...

Byli jsme na exkurzi na Úřadu práce, kde jsem k hlubokému zklamání zjistil, že škola pro hrobníky neexistuje. Rozsypaly se mi dětské obzory. Asi 2 týdny potom jeli Radošťáci na výstavu zvířectva zapisovat králíky. Bylo to fajn až na tu zimu, ale zato jsme dostali kafe a párek. Pikantní je, že jeden ze zapisovatelů byl náš spolužák Králík.

Je už říjen, škola běží, samé písemky, rozhodování, co budeme dělat, nebo do čeho nás nutí rodiče. Vypadá to, jako by se všichni zbláznili.

Učitelé říkají, že nám vypomůžou jak to půjde, ale psaním písemek a zkoušením nám spíše poskytují protislužby.

Vtipné kombinace jmen v naší třídě: Službu měla Slabá, Majdová nebo Smutný, Králík. A ještě jedna říkanka: Smutný Vidlák se Vláčil se Slabou Šťastnou Ferdusovou, která měla zaSoukaný jazyk z vína od Turka a z piva z Hanušovic. Na oběd měla Králíka s Majdou.

Ted' odbočím z dějství v 9.A a nahlédneme do jiných koutů našeho ústavu. Na začátku šk.roku byli uvrženi v nemilost letošní šestáci, kteří byli rozdělení na A a B třídu a za „odměnu“ absolvovali školní seznamovací zájezd. Pátrat po podrobnostech a dělat závěry je nadlidský výkon. Ať se zeptáte jakéhokoliv účastníka zájezdu, řekne vám: „Bylo to dobré.“ (Až na jednu výjimku, když jeden žák prohlásil: „Dobré to bylo.“)

Přejeme všem prvňákům svižný start, devátákům pevné nervy při (m)učení na přijímačky, učitelům horu trpělivosti s po generacích se zhoršující mládeží a všem ostatním spolužákům kupu náhod, odvahy, štěstí a opsaných písemek, aby se dostali až tam, kam ted' půjdeme my, až do ... do prváku přeci...!!

... JAK TO VIDÍ 9.B

Zahájení školního roku bylo již dávno, ale zase tak moc ne, hlavně že proběhlo bez fyzických úrazů. Už pár let je na naší škole zvykem stát se patrony nových dětí, které se dostaví do prvních tříd. Každému žákovi devátých tříd byl přiřazen prvňák, o kterého se stará a pomáhá mu seznámit se s novým prostředím. Zatím se naše snažení ale nemohlo projevit, protože nám je paní učitelky naštěstí nesvěřují. Prvňáčkům to ale nevadí, a tak je chodíme navštěvovat do tříd. Oni jsou ale o přestávkách zaneprázdnění hrou a blbnutím, že nás někdy ani nezaregistrují. Nakonec se ale vždy najdeme a přidáme se k nim.

Byl to ten osudný den, kdy jsme jeli s panem ředitelem na brněnské výstaviště. Pro nás byly nejzajímavější stánky, kde se něco rozdávalo zadarmo. Někteří z nás měli tolik reklamních předmětů, že kdyby je nasypali do pokoje na zem, nemohli by tam šmatlat. V šalině se stalo něco nevídaného. Nejmenovaný Lukáš Turek vystoupil o tři zastávky před hlavním nádražím a s ním skoro celá výprava. Žáci, kteří vystoupili špatně, byli udiveni, že s nimi nevystoupil i pan ředitel, a proto se v čele s nejmenovaným Turkem vydali sprintem k hlavnímu nádraží, avšak po cestě potkali špatným směrem běžícího Králíka. Poté jsme se šťastně vrátili domů.

V úterý 13.10. jsme se vydali na úřad práce s paní zástupkyní. Paní zástupkyně nás na začátku opustila a v 11:00 si pro nás měla přijít. V 11:00 však nikdo nepřišel. Když už bylo 11:15, někteří jedinci měli vychozený důlek a jiní málem okusovali židle hladem. Měli jste vidět tu radost, když se paní zástupkyně kolem půl dvanácté objevila. Znatelně se ulevilo i paní, která nás měla celou dobu na starosti. Z jednoho nejmenovaného žáka ji totiž málem klepla pepka. To bylo nejspíš poprvé a naposledy, co jsme se radovali z toho, že učitel vešel do dveří.

Slovo výzdoba se dalo použít jen na začátku 6. třídy, kdy ve třídě nějaká zbyla po předchozích žácích. Když k nám do třídy přijde pan ředitel, vždy se zhrozí, co to je za „výzdobu“. Podle něj prostě nemáme žádné estetické a umělecké cítění. A tak si nás pan ředitel zapamatuje jako nejméně uměleckou třídu v dějinách této školy.

Hodina matematiky: Pan učitel Beneš svými narážkami a obvyklým zakecáváním přechází plynule z hodiny do přestávky.

Hodina českého jazyka: Když se rozhlédnete po třídě, zjistíte, že jedna polovina žáků spí a ta druhá polovina má ze slušnosti přišpendlená víčka. Hodinu klidu a odpočinku občas přeruší klíče, které mlátí o stůl.

Hodina angličtiny: Po příchodu paní učitelky Markové se jen pár vyvolených může učit krásy jazyka anglického. Zbytek se jen snaží pochopit, co znamená jednoduchá věta HOW ARE YOU?

Hodina tělesné výchovy: „Vy drzí lemplové!!!“ slyšíme od pana učitele Kučery každou hodinu, když se žáci věší za koš nebo kopou do basketbalových balonů. Lad'a je prostě Lad'a.

Hodina chemie: Žák Novák jí svačinu (doplňuje energii), žáci Kostíha a Haiser spí (doplňují energii), radostická řada se baví (doplňují slovní zásobu), od dua Vaníček, Dlapka létají vlaštovky (doplňují praktické dovednosti). Paní učitelka Hradečná však nemá pro naše potřeby pochopení.

Hodina fyziky: Celá třída má k panu řediteli takový respekt, že se nebaví v hodinách a nemluví, ať už při zkoušení, nebo při otázkách doplňujících učivo.

Hodina dějepisu: Když máme paní učitelku Sázavskou, je těžké se dívat do jejích velkých očí. Tím pádem je ještě těžší se soustředit na právě probírané učivo.

Sestavil p.učitel Aleš Kadlec

DVA MĚSÍCE NA BIGY

ANEB

VZKAZ PRO LETOŠNÍ DEVÁŤÁKY

Ozvala se nám loňská žákyně a bývalá redaktorka Kristýna Bártová a napsala krátké povídání o svých začátcích na gymnáziu. Následující řádky jsou tedy určeny především žákům letošních devátých tříd.

Do prváku jsem se těšila hned od začátku deváté třídy, přestože nás učitelé děsili a mluvili o střední škole jako o pekle či o strašidelném hradě. A i když jsem tomu moc nevěřila, poznávám, že měli v některých věcech pravdu.

První den školy jsem měla docela strach, ale snažila jsem se to nedat na sobě znát. Všechno bylo nové a vše se mi zdálo obrovské – obrovská budova školy a obrovský počet žáků i učitelů. Trochu mi chyběl proslov pana ředitele před střelickou školou ..., jinak se mi zdál první den pohodový a naladil mě velice pozitivně. Druhý den však začal normální školní program a od této chvíle až doposud bych školu nazvala velkým bojem.

To, že jsem se musela místo „pane učiteli“ naučit oslovovat „pane profesore“ považuji v současné době za nejmenší problém. Když jsem poprvé spatřila svůj rozvrh, optimismus ze mě rázem vyprchal - konec výuky až v pozdních odpoledních hodinách, domácí úkoly snad z každého předmětu s výjimkou tělocviku a zkoušení každý den dle náhodného výběru. Není tedy divu, že mám občas pocit, jako by den vůbec nebyl – ráno vstávat za tmy a večer se i za tmy vracet.

Ale v některých věcech je střední škola o trochu volnější než základka. Nikdo vás do ničeho nenutí. Chcete-li se vzdělávat, je to čistě vaše věc, ale když na to kašlete, je celkem jasné, jak dopadnete, a nikoho to nebude trápit. Také si každý vyučující vede vlastní absence, a když chybíte více jak 20% hodin daného předmětu, hned máte na krku komisionální zkoušky, tj. celé učivo za pololetí musíte pěkně odvykládat před komisí.

Je to zkrátka záprah a jedničky se už nehrnou tak snadno jako na základce, stojí to mnohem více úsilí. Kdybych to však měla shrnout, v prváku se mi moc líbí a až na občasnou sprchu písemek v jednom dni je to i legrace. Přesto občas zatoužím vrátit se zpět na základku, kde bych si mohla „tajně“ číst pod lavicí...

(krb)

CO DĚLAT, KDYŽ NAJDETE TĚSNĚ PŘED ZAČÁTKEM ZIMY JEŽKA

Aby ježek přežil zimu, měl by vážit alespoň kolem 700 g. Pokud tolik neváží, můžete mu pomoci přežít zimu tak, že se o něj postaráte, nebo zkontaktujete stanici pro záchranu handicapovaných živočichů. Ježky ale určitě nesbírejte před začátkem listopadu, kromě zraněných nebo opravdu malých ježečků, které opustila matka!

Pokud ještě v listopadu nebo v prosinci nemrzne ani není sníh, nesbírejte ježky, kteří váží mezi 500-600g nebo měří asi 20 cm, pokud nejsou nemocní nebo zranění. Mladí ježci se totiž ukládají ke spánku později. Můžeme jim pomoci příkrmováním (viz dále). Pokud si ježka vezmete domů, mějte na paměti, že téměř všichni ježci bývají napadeni plicními a střevními cizopasníky, mnohdy i blechami, klíšťaty a zákožkami. Proto je vhodné s nalezcem co nejdříve navštívit veterinárního lékaře!!!

Malé ježky (200-300 g) je třeba držet celou zimu v teplotě kolem 18°C. Na spaní stačí papírová krabice. Jako podestýlka se hodí seno, dřevěné hobliny, pomuchlaný novinový papír. Výběh musí mít alespoň 2 m² a musí se kvůli nebezpečí zpětného nakažení cizopasníky denně čistit. Ježek je samotář, proto starší ježky chováme odděleně. Protože rád zalézá do úzkých otvorů, pozor na radiátory - ježek mezi ně vleze a nedostane se ven!

Ježci vykrmení na váhu 600g a více se mohou uložit ke spánku do chladné místnosti (0-6°C- ne více!) do vystlané a zateplené bedničky. Musí mít k dispozici pitnou vodu a suché krmivo - sekané oříšky, rozinky, ovesné vločky, kočičí nebo psí suchary. Vylézá-li několik dní po sobě ke krmení, je třeba ho dát zpátky do tepla.

VHODNÁ POTRAVA: mleté nebo drobně pokrájené syrové hovězí maso nebo srdce, vařené drůbeží maso, syrová i vařená vejce, kočičí granule, dále jako příkrm- ovesné vločky, psí suchary, syrová strouhaná mrkev nebo jablka, sekané ořechy a rozinky, pokrájený banán. Jako pochoutku můžeme nabídnout tvrdý sýr, kousek tvarohu se žloutkem a medem.

NEVHODNÉ POTRAVINY: mléko, vařené zbytky jídla, sladkosti!!!

Ježek musí zůstat divokým zvířetem, proto si s ním nehrajte. Na přelomu dubna a května zimní spánek končí – přeneste tedy ježka do tepla a krmete ho až do vypuštění. Ježka vypouštíme nejlépe na místo, kde byl nalezen, a to po 13. květnu. Ideální váha je 800 - 1000 g.

NEVHODNÁ MÍSTA K VYPUŠTĚNÍ: blízko silnice, pole nebo louka a vysoký les bez porostu - stal by se snadnou kořistí dravců.

Nepřibírá-li ježek na váze, nežere, kašle, má průjem, kulhá nebo mu padají bodliny, je třeba poradit se s veterinářem!

A kterou záchrannou stanici pro handicapované živočichy máme poblíž? Kde jinde než v ZOO. Stačí zavolat a domluvit se, jestli nalezence můžete přivést. Telefonický kontakt najdete na webových stránkách.

Zdroj: internet
(dáša)

**REDAKCE ŠKOLNÍHO ČASOPISU VYHLAŠUJE SOUTĚŽ
„O NEJLEPŠÍ FOTOGRAFII“**

NA TÉMA ZIMNÍ POHÁDKA

Každý může přihlásit do soutěže maximálně 10 snímků. Téma je volné, záleží na vás, co se vám jeví jako zimní pohádka. Přijímáme barevné i černobílé fotografie a můžete je posílat na adresu časopisu: skolnirevue@centrum.cz, nebo je odevzdat v elektronické nebo tištěné podobě Lucii Liškové a Katce Popkové z 8.třídy, nebo přímo mně ve školní knihovně. Nezapomeňte s fotografií dodat nutné údaje – své jméno, třídu a název snímku, vítán je i komentář, který by fotografií nějak přiblížil nebo vtipně doplnil.

Uzávěrka soutěže: 31 března 2010

Neváhejte, a jak nastane ten pravý čas, fotografujte, nebo alespoň hledejte ve svém fotografickém archívu, at' je z čeho vybírat.

Za redakci časopisu Mgr.Vlasta Sokolová

Blik!!!
-18-

NOVINKY VE ŠKOLNÍ KNIHOVNĚ

Němcová B.	Pohádky a pověsti
Šmíd Z.	Proč bychom se netopili
Lanczová L.	Super kořata
Kol.autorů	Rozum do kapsy
Karnauchovová I.	Krása nesmírná
Petiška E.	Staré řecké báje a pověsti
Austenová J.	Rozum a cit
Lindgrenová A.	Děti z Bullerbynu
Jirotka Z.	Saturnin
Conrád J.	Tajfun a jiné povídky
Brezina T.	Úkryt posledního vlkodlaka
Brezina T.	Ostrov náhrobků
Berger M.	Naděje v hedvábné hřívě
Lawrencová C.	Lupiči z Ostie
Horowiz A.	Horory na dobrou noc
Pevel P.	Meče kardinála de Richelieu
Chancellor H.	Tajemství muzea
Zimmermanovi I. a H.G.	Napotřetí ho ulovím
Bothová S.	Stěhování do sedmého nebe
Pogožev A.	Útěk z Osvětimi
Markéta na útěku	Řeháčková V.
Lawrencová C.	Piráti z Pompejí
Kuhn K.	Pohádkový zlořin
Kučera Holub Z.	Dračí zub
Wilsonová J.	Průšvihářky
Wilsonová J.	Pusinka
Wilsonová J.	První slzy
Duncanová L.	Hotel pro psy
Schuster G.	1000 dívčích otázek
Šmíd Z.	Za písní severu
Garfield L.	Případ ukradeného medailonu
Stolarzová L.F.	Modrá je barva nočních děsů
Paolini Ch.	Brisingr
Boyne J.	Chlapec v pruhovaném pyžamu
Blytonová E.	Tajemství ztraceného náhrdelníku
Arnold N.	Praštěné vynálezy
Emerson Whiteová E.	Titanic
Christie A.	Zapomenutá vražda
Foltin K.	Sbohem, základko!
Wilsonová J.	Polibek
Shan D.	Upírův pomocník
Higginsová F.E.	Černá kniha tajemství
Meyerová S.	Stmívání
Meyerová S.	Nový měsíc

HALLOWEEN

Halloween je svátek, který se slaví 31. října. A kde vznikla jeho podoba, jak ji dnes známe? V Americe, ale jeho kořeny sahají hluboko do evropské historie. A jak vznikl? To už je delší povídání.

Halloween, svátek čarodějnic, pochází od Keltů. Tito pradávni obyvatelé Evropy uctívali bohy a všechny síly přírody a 1. listopadu slavili Nový rok. Tento den považovali za definitivní odchod léta a připravovali se na počátek dlouhé zimy.

Den před Novým rokem, tj. 31. října, se konaly bouřlivé oslavy nazvané Samhain. Tyto oslavy probíhaly na počest duchů. Keltové věřili, že se duchové vrátí zpět na zem. Tento svátek přetrvával v Evropě až do křesťanské doby.

Když se v Evropě rozšířila katolická víra, snažil se papež Bonifác IV. zbavit všech pohanských zvyků a vytvořil nový svátek – Svátek všech svatých. Název Halloween vznikl ze slova: All Hallows' Day – den všech blahoslavených, ale ve vesnickém slangu byl tento dlouhý název zkrácen na Halloween.

Dnes je rozšířen především v anglicky mluvících zemích a tradičním znakem jsou svítící dýně a děti oblečené do strašidelných kostýmů, chodící od domu k domu s tradičním pořekadlem *Trick or treat* (*Koledu nebo Vám něco provedu*).

Podle www.christine.cz

POUŠTĚNÍ DRAKŮ

Draci mohou být z papíru, plastu nebo tkaniny. Nebo vlastně z čehokoli, pokud vytvoříte dostatečnou plochu, do které se může opřít vítr. Podzimní pouštění draků má v Česku zhruba pětisetletou tradici. Skutečný původ však mají draci v Číně asi před 2200 lety. Odtud pronikli do Japonska, kde je začali stavět o 1000 let později.

V asijských zemích má stavění a pouštění draků mimo jiné i rituální smysl. Například Japonci pouštějí draky i proto, aby zajistili svým dětem dobré zdraví. Draci v Asii měli kdysi dokonce pracovní užití, nad rýžovými poli totiž plnili roli strašáků ptáků. Historie zmiňuje také případy, kdy je použili vojáci.

V Evropě však draci sloužili a slouží hlavně pro zábavu. A dokud se zhruba před 30 lety nezačali vyrábět komerčně z igelitu, šlo o zábavu docela náročnou. Jeden večer totiž mužská část rodiny slepila kostru, další večer ji potáhla papírem a teprve třetí den se na potah malovalo a možná až další den se pouštělo.

Podle www.freetime.cz

(katy+ dora)

NAROZENINY SLAVNÝCH „PODZIMÁKŮ“

Keanu Reeves - 2.9.1964

Herec, který se narodil v Libanoně . Celým jménem se jmenuje Keanu Charles Reeves. Nejvíce ho proslavily filmy *Nebezpečná rychlost* (1994) a *Matrix* (1999). Jezdí rád na motorce.

Beyoncé Knowles – 4.9.1981

Je to americká zpěvačka, herečka, producentka, textařka, módní návrhářka a desetinásobná držitelka prestižní ceny Grammy. Jejím manželem je Jay-Z.

Tomáš Enge – 11.9.1976

Jezdec formule 1. Narodil se v Liberci v rodině jezdce cestovních vozů. Nejprve se věnoval lednímu hokeji a skokům na lyžích.

Eva Aichmajerová – 12.9.1978

Herečka a moderátorka, Celým jménem se jmenuje Eva Aichmajerová-Decastelo. Moderovala reality show *Big Brother*. Hrála v zahraniční, například v seriálu *Xena* nebo v seriálu *Immortal*, kde se objevil i Lorenzo Lamas. Z české seriálové tvorby divákům jistě neunikla její role v seriálu *Ulice* a hrála také ve filmu *Panic je nanic*.

Catherina Zeta – Jones - 25.9.1969

Herčka, největší trháky v její kariéře jsou snímky *Zorro: Tajemná tvář*, *Past*, *Traffic* a zfilmovaný muzikál *Chicago*.

Serena Williams – 26.9.1981

Americká profesionální tenistka a současná světová dvojka v ženském okruhu WTA, mladší sestra tenistky Venus Williamsové. Vyhrála jak všechny čtyři grandslamové turnaje ve dvouhře, tak i ve čtyřhře (společně se svojí sestrou).

Andrej Ševčenko – 29.9.1976

Fotbalista, útočník s číslem dresu 7. Kope za klub Chelsie. Předtím hrál za klub Dynamo Kyjev a A.C. Milán.

Petr Štěpánek – 2.10.1948

Herec, který momentálně hraje v seriálu *Ordinace v růžové zahradě*. Dříve si zahrál ve *Zlatovlásce*, *Záhadě hlavolamu*, *Údolí včel* a v řadě dalších filmů.

Winston Lennon John – 9.10.1940

Známější jako John Lennon - frontmen skupiny Beatles. V roce 1980 byl zavražděn Markem Davidem Chapmanem, v té době už byli Beatles jako skupina minulostí.

Veronika Žilková – 16.10.1961

Celým jménem Veronika Žilková – Stropnická je česká herečka. Mezi jejím úspěšné filmy a seriály patří *Doktor z vejminku*, *My všichni školou povinní*, *Pták žal*, *Přítelkyně z domu smutku*, *Případy detektivní kanceláře Ostrozrak*, *Tele Tele*, *Šípková Růženka*, *To jsem z toho jelen*, *Náves* a další.

Vojtěch Steklač – 21.10.1945

Český spisovatel, překladatel a novinář, autor 30 knih. Pro děti napsal například *Bořtkovy lapálie I*, *Bořtkovy lapálie II*, *Bořík a spol.*, *Bohoušek a spol.*, *Mírek a spol.*, *Jak jsme se učili slušně nadávat*.

Bohuslav Sobotka – 23.10.1978

Politik a člen ČSSD. Jeho koníčky jsou historie (zejména české dějiny 15.-17. století), literatura (česká a světová sci-fi, detektivky), cestování, film a jeho synové.

Bud Spencer – 31.10.1929

Jeho vlastním jméno zní Carlo Pedersoli . Tvořil hereckou dvojici s Terencem Hillem. Natočili spolu řadu filmů, například *Trumfově eso*, *Pravá a levá ruka d'ábla*, *Malý unavený Joe*, *Jestli se rozzlobíme, budeme zlí*.

Helena Zet'ová – 7.11.1980

Česká zpěvačka, která se narodila ve Valašském Meziříčí. Měla kapelu Black milk. Dostala se do nominace na soutěž Euro song.

(líza)

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU MARKOVOU

Jak již jistě víte, tenhle rok máme na druhém stupni novou paní učitelku, a protože o ní ještě nic moc nevíme, rozhodli jsme se ji vyzpovídat.

1. Odkud pocházíte?
Z Brna, ale teď bydlím ve Střelicích.
2. Kolik je vám let?
34.
3. Jste věřící?
Ano, jsem.
4. Jaké jste měla pocity během prvního vyučovacího dne ve střelické škole?
Těšila jsem se, děcka jsou zde milá, vstřícná a je na nich vidět, že mají zájem se učit, takže pocity vesměs kladné.
5. Jaké předměty tady učíte?
Učím tělocvik a angličtinu.
6. Proč učíte zrovna angličtinu?
Angličtina mě baví, protože hodně souvisí s cestováním.
7. Jak dlouho učíte?
Ze základní školy nemám moc zkušeností. Na ZŠ učím asi třetí rok, předtím jsem učila starší děcka na jazykových kurzech.
8. Čím jste chtěla být jako malá?
V osmé třídě zdravotní sestrou.
9. Jaký máte životní sen?
Asi mít zdravou rodinu, abychom byli spokojení...
10. Jaký je váš oblíbený film?
Žánr komedie, nemám jen jeden oblíbený...
11. Jaká je vaše oblíbená kniha?
Tak to bude asi Alchymista.
12. Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?
Špagety.
13. Jaký je váš oblíbený herec?
Po dlouhém přemýšlení jsme přišli na to, že se jmenuje Ben Stiller.
14. Jaká je vaše oblíbená zpěvačka?
Celine Dion, Enya...
15. Jakou hudbu posloucháte?
Melodickou hudbu, výjimečně i klasiku, při relaxaci.
16. A na konec - co si myslíte o dnešní politice?
Politika mě přestala bavit už dávno, takže to už jen z povzdálí sleduji. Jsou tam osobnosti, kterým se nedá věřit.

WELCOME

MRS. TEACHER

(verča+ dana)

KDYŽ NAŠIM UČITELŮM BYLO ČTRNÁCT...

Paní učitelka Sázavská:

1. Kam jste chodila na základní školu?
V Brně Horních Heršpicích.
2. Jaké předměty jste měla ráda?
Dějepis, český jazyk, někdy tělocvik a výtvarku.
3. A jaké jste naopak neměla ráda?
Matematiku, fyziku, chemii.
4. Jakého učitele jste měla ráda a čím si to zasloužil?
Paní učitelku dějepisu, vypravovala příběhy a pohádky, bylo to záživné a vše se dobře pamatovalo.
5. A jaké jste měla v tomto věku koníčky?
Závodně jsem dělala akrobacii na trampolíně, zpěv a hru na klavír.

Pan učitel Kadlec:

1. Kam jste chodil do školy?
Čtrnáct let, co to mohlo být, to mohla být základní škola. Tak to bylo Brno, Leninova ulice číslo 68.
2. Jaké předměty jste měl rád?
No tak to asi nebude překvapení, dějepis, češtinu, zeměpis.
3. A jaké předměty jste neměl rád?
Já jsem neměl moc rád matematiku, chemii.
4. Jakého učitele jste měl rád a čím si to zasloužil?
Jo jo, tak to byla jedna taková úplně stará paní učitelka, kterou jsme měli v 1. třídě, protože byla móóóóó hodná. Jmenovala se Alice. A potom na druhém stupni, to jsme měli někdy v 8. a 9. třídě nějakýho chlapa a ten se zase s nikým nepáral, a když potřeboval, tak někomu vrazil dvě tři a to se mi taky moc líbilo.
5. A jaké jste měl v tomto věku koníčky?
Koníčky? Tak třeba když jsme šli ze školy, tak jsme si hráli na četníky a na zloděje. A pak se tenkrát všechno možný sbíralo, známky, odznaky. A pak jsme si ještě házeli s víčky od školního mléka a to byl krásný koníček celé třídy.

Paní učitelka Dalecká:

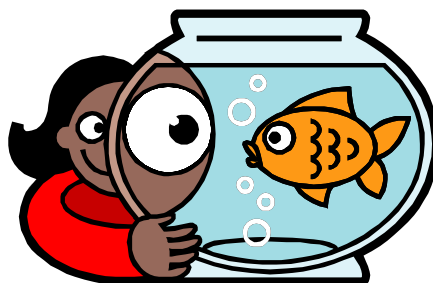
1. Kam jste chodila na základní školu?
V Brně, Vranovská 17.
2. Jaké předměty jste měla ráda?
Já? Češtinu a matematiku.
3. A jaké jste naopak neměla ráda?
Hudební výchovu a chemii.
4. Jakého učitele jste měla ráda a čím si to zasloužil?
Přemýšlím..., to byste nevěřili, jak špatně se vzpomíná, to už je tak strašně dávno, asi naši učitelku z češtiny. To byla i naše třídní a ona si dokázala vybudovat autoritu, a přesto k nám měla i milý přístup, takže asi ji.
5. A jaké jste měla v tomto věku koníčky?
Co my jsme to dělali? No, my jsme chodili povinně do pionýra a v rámci toho jsme si našli aktivity, jako hrát hry, chodit po výletech. Že bych dělala něco extra, to asi ne, jen jsem sbírala známky.

ROZHOVORY

Pan učitel Holešovský:

1. Kam jste chodil do školy?
Tady sem, na Základní školu ve Střelicích.
2. Jaké předměty jste měl rád?
No, matematiku jsem měl rád, částečně výtvarnou výchovu a někdy tělesnou výchovu.
3. A jaké předměty jste rád neměl?
Ruštinu, dějepis a zeměpis.
4. Jakého učitele jste měl rád a čím si to zasloužil?
No, tak ono už je to dávno. Pana učitele Antoše, on byl z Troubska a učil zeměpis a tělesnou výchovu a ten nás pěkně proháněl.
5. A jaké jste měl v tomto věku koníčky?
Akvaristiku - hodně, volejbal.

Paní učitelka Hradečná:

1. Kam jste chodila na základní školu?
Na ZŠ Střelice.
2. Jaké předměty jste měla ráda?
Matematiku, fyziku, češtinu a ruštinu.
3. A jaké jste naopak neměla ráda?
Výtvarnou výchovu a gymnastiku v tělocviku.
4. Jakého učitele jste měla ráda a čím si to zasloužil?
Učitelku českého jazyka paní Hájkovou, protože byla kvalitní povahově, dobře s námi uměla zacházet a měla velké znalosti.
5. A jaké jste měla v tomto věku koníčky?
Tak chodila jsem na nepovinnou angličtinu a němčinu, taky jsem zpívala ve sboru, cvičila jsem v Sokole a pak jsem ráda tancovala lidové tance.

Pan učitel Kučera:

1. Kam jste chodil do školy?
Sem.
2. Jaké předměty jste měl rád?
Tělocvik asi.
3. A jaké jste naopak neměl rád?
Němčinu.
4. Jakého učitele jste měl rád a čím si to zasloužil?
Učitele tělocviku Stejskala.
5. A jaké jste měl v tomto věku koníčky?
Astronomii jsem studoval.

(popi+lucka)

ROZHOVORY S PRVNÁČKY

Když naše redaktorky měly pro vyzpovídat letošní prvňáčky, narazily na problém – ještě jsou plaší, a tak se jim podařilo „ulovit“ jen 3 odvážné školačky. Snad to příště dopadne lépe. Položily jim pár otázek:

1. Myslíš si, že je vaše paní učitelka hodná?
2. Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?
3. Do jakých chodíš kroužků?
4. Dostala jsi už nějakou špatnou známku?

Katka Pechová 1.B

1. Ano.
2. Tělocvik.
3. Do kroužku angličtiny.
4. Ne.

Vendulka Svobodová 1.A

1. Ano.
2. Matematika.
3. Do tanečků, do Sokola a aerobiku.
4. Ne.

Klárka Svobodová 1.B

1. Ano.
2. Výtvarná výchova.
3. Do výtvarného kroužku.
4. Ne.

(vicky+ nicky)

HOLA, HOLA, ŠKOLA VOLÁ!

Pronáči
 N. Kalendová M. Jašová
 Škola nás přelétla,
 stojí tu a není jiná.
 Nové věci přišly zas,
 dostali i velký dar.
 Měli práce devětatácky
 jsou to velcí dospěláci.
 O prázdninách čekáme zas,
 a velká škola přelétá zas.
 Ahoj školo vylám tě mám ti ráda
 přemín se!

ŠKOLA PLNÁ
 RADOSTI
 Simon Jäger
 Adam Oech

Ach, ach zas ta škola
 do lavic nás volá.
 Tam se pilně učíme
 a přitom se bavíme.
 I když se nám do ní nechce,
 všechno voládem lehce.

Y Naše 4. třída
 Michaela Bartoňková
 Lucie Svobodová

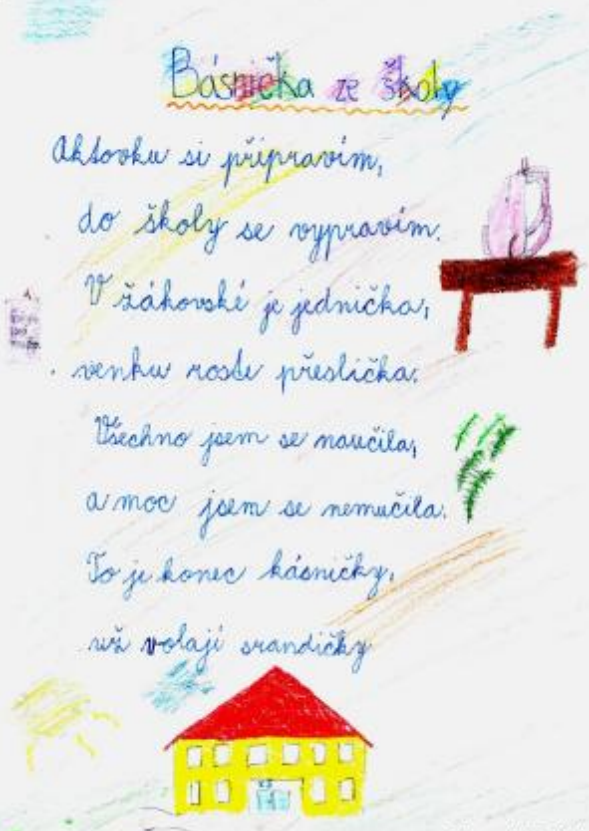
Já už jdu do školy,
 doufám že mám školy!
 Učivočka, čítanka to je dobrá
 hodina. Y

O přestávkách si mi plíbí,
 v hodině jsou ospalí.
 A tak to jde pořád dál, a
 až jednou narovná jde se práci
 ve škole.
 To je naše 4. třída. Y

Báseňka ze školy

Ahtooku si připravím,
 do školy se vypravím.
 V ráhovičky je jednička,
 venku roste přeslička.
 Věchno jsem se naučila,
 a moc jsem se nemučila.
 To je konec básničky,
 už volají stádníčky

PODZIM OČIMA NAŠICH NEJMĚLADŠÍCH REDAKTOREK

ANEB

KDYŽ ZAČNE PADAT LISTÍ ZE STROMŮ...

Začne podzim, škola a pouští se draci. Listy se obarví a opadávají. Podzimu se říká barevný, celé lesy září pestrými barvami: žlutou, hnědou, červenou a někde i zelenou. Pod nohama nám šustí listí, a protože už začíná být chladnější počasí, některá zvířata se chystají na zimu a ptáci začínají odlétat do teplých krajin. Pro některé děti začíná utrpení, že už je zase škola, ale jiným to ani moc nevadí a s chutí si užívají krás podzimu.

(dora)

Skončily prázdniny a začíná škola. Žlutne listí. Ochladí se. Děti pouští draky. Dozrává některé ovoce a zelenina. 28.září a 28.října slavíme státní svátky. A už nám padá sníh. To to letí, lidi, co?

(bart)

Začne podzim. Pro nějaké lidi je to nejméně oblíbené roční období, pro jiné je však nejoblíbenější. A to nejen kvůli barvám, ale i kvůli typickým aktivitám - pouštění papírového draka, sbírání listí atd... Sice už nejde plavat v jezeře a lyžovat se ještě nedá, avšak listí se dá posbírat tolik, že si je můžete usušit a udělat si sbírku. Je to také vhodné období pro poezii...

Když na podzim listí opadá,
kdekomu se zvedne nálada.
Když suchým listím v lese jdeš,
tak všechnu krásu uvidíš,
a když tu krásu nenajdeš,
tak někomu závidíš!

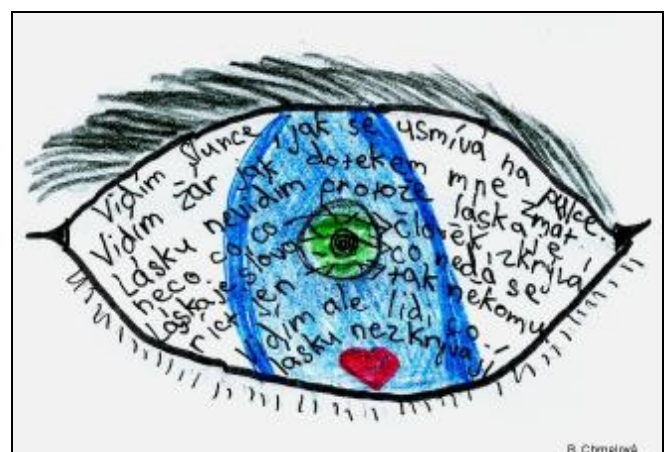
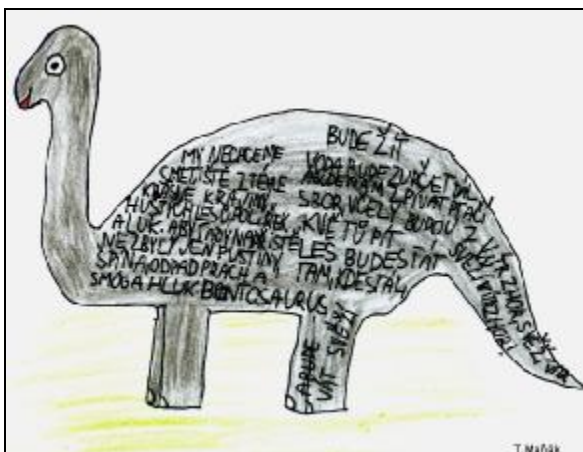
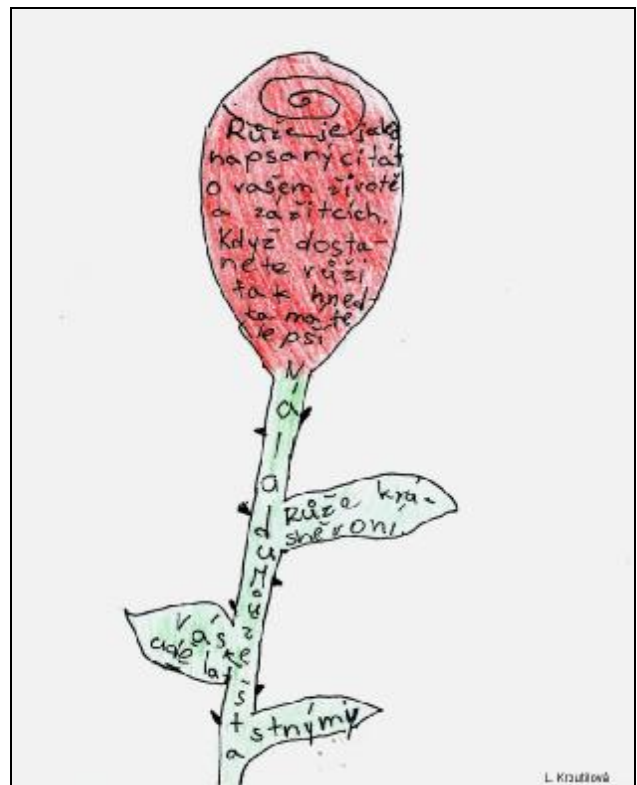
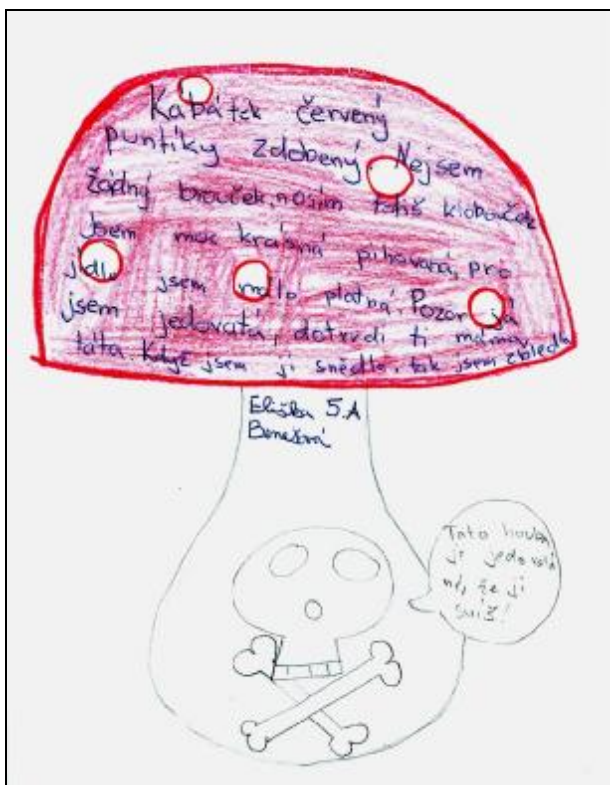
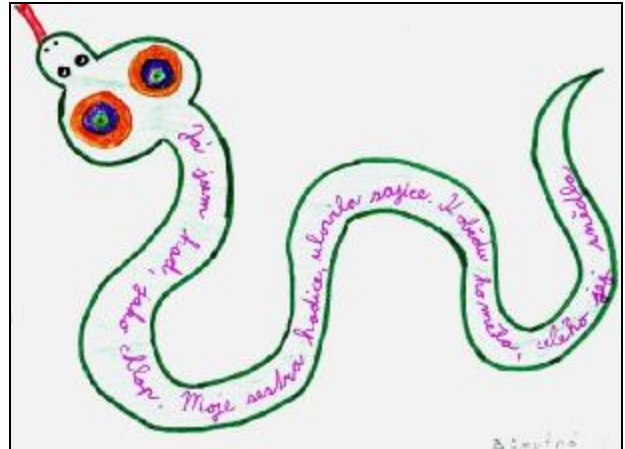
Vítr s listím si hraje
a podzimní ovoce zraje.
A v tento den, když vyjdeš ven,
uvidíš krásu přírody....
Ať je noc, anebo den,
je svět stejně nádherný.

(katy)

OBRÁZKOVÉ BÁSNIČKY

MALOVANÁ PŘÍSLOVÍ MADE IN 8.TŘÍDA

Poznáte česká přísloví na obrázcích? Pokud si nevíte rady, řešení naleznete na konci časopisu.

TAJEMNÝ SVĚT IGISFEN

Tento příběh je smyšlený a vymyslela jsem ho v prostředí obyčejné domácnosti, pomocí mého pohledu na svět, inspirována němou, a přitom ukecanou tváří mého zesnulého morčete.

Ten den se Chrocht'osviňka probudila ve světě Igisfen ve svém podzimním sídle, které leželo blízko pole trávy a nedaleko pilinové pláně, poblíž napajedla, u nějž ležela kláda velká asi tak čtyři palce. Bylo tak hezky a začínal ranní rozbřesk, když otevřela své hnědé očko...

A teď zpátky do reality. Nikomu to tak nepříjde, když jen vidí své milované morče v kleci a říká si: „To musí být ale znuděné, celé dny se jen tak válí v kleci, ale aspoň si odpočine.“ Ale to vůbec nemusí být pravda, to neznáte Igisfen.

Tak zatímco já jsem už dávno byla na cestě do školy, tak Chrocht'osviňka teprve vstávala. Ani svět Igisfen ještě ani nebyl pořádně probuzen, když už protahovala své růžovoučké tlapičky o mížke klíčky při své každodenní krátké a roztomilé rozcvičce. Přes den, kdy rodiče byli v práci a my s bratrem ve škole, nebyla doma sama, ale byla tu s mým činčilákem, kterému jsem dala jméno Sněhulka čili Sněhurka, protože má kožíšek bílý jako sníh, ale Sněhurky jsou holky, a to on vážně není, proto tedy to jméno Sněhulka.

Sněhulka, idol všech činčil, se probudil, když už byl den a slunce mu vrhalo paprsky přes okenní rám až na čumáček. Chrocht'osviňka zrovna dokončila rozcvičku a po své snídani a ranní hygieně se rozhodla otevřít si klíčku, protože věděla, že je čistý vzduch. No, je holka jedna chytřejší než nějaký papagáj a vychází z klece a vrací se zpátky, jen když ji nikdo nevidí, a tím pádem jí na dvířka nikdo nedá zámek. Tak vyrazila ven a rovnou si to namířila pár krůčků k Sněhulkově kleci.

Sněhulka zrovna dokončil ranní písečnou koupel, když slyšel kvikání Chrocht'osviňky.

„Ahoj, Sněhuldo!“ řekla líbezně Chrocht'osviňka.

„Ahoj, co dnes budeme dělat?“ zeptal se Sněhulka.

Chvíli spolu kecali a dohodli se na velkém výletě do kuchyně - pro něco na mlsání. Cestou do kuchyně odbočili do bratrova pokoje, aby si u něj něco vypůjčili. Jejich kroky a skoky se rovnají posunu kupředu asi tak 7 cm, a proto si od bratra vzali miniskateboardy, s kterými si hrál, když byl ještě mrně. Odráželi se tlapičkami, jako kdyby to uměli odjakživa. V kuchyni si otevřeli skříň a snědli sušené ovoce. Obzvláště banány, ty má Sněhulka rád. Poté si zajeli na výlet do koupelny, z vany si udělali U rampu. To si, ale dovolili! Avšak musím uznat, že jim to šlo, ty beak flippy atd... to bylo ale něco.

Jak asi vím, že se to stalo? Jednoho dne, když ještě spali, jsem potají zapnula dětskou kameru. I tak jsem něco tušila už dávno. Vždy, když jsem přišla domů, vypadali znuděně a já si jich nevšímala. Až po čase jsem zjistila nesrovnalosti, že má třeba Chrocht'osviňka natuženou a nalakovanou srst, a přitom se tváří jako vždy, jako když přejedené morče přežvykuje seno, jako kráva na louce bez jakéhokoliv jiného pohybu, to samé i činčila. Jiný den, když jsem jim už dlouho nedala najíst, tak na jedné kleci byl plakát s nápisem „Netýrejme zvířátka!“ a ten druhý měl na sobě nápis „Mám hlad“. Nejdřív jsem nadávala celé rodině, proč to dělají, ty naschvály. Ovšem jednoho dne, když jsem se vrátila domů, tak jsem našla Chrocht'osviňku ležet v pokojíčku na plovoučce - měla zlomenou přední pacičku a snažila se doplazít do klece. Zvedla jsem ji ze země, dala jí na klec zámek a řekla jsem jí, že má utrhum, dokud se jí to neuzdraví. Večer jsem si s ní povídala a za pár dnů jsem jí dala zámek z klece pryč. A pak jsem narafičila tu kameru.

Věnováno mému zesnulému morčeti na věčnou památku.

(atram)

PLAČÍCÍ TIBETSKÝ ŠPANĚL A DÍVKA

V dobách, kdy se v Tibetu jedli psi, bydlela na samotě malá holčička. Bydlela se strýčkem a ten každý večer vařil polévku a berana s rýží. Každým dnem to samé pořád dokola, strýček stárnul a slábnul a holčička rostla a rostla. Jednou strýček přivezl holčičce z města malou fenku tibetského španěla. Holčička byla šťastná, a kam se hnula, fenka za ní. Byly jako dvě sestry, bez sebe ani na krok.

Když strýček odešel do nebeských dálek, zůstala dívenka sama jen se svou fenečkou. Jednou za bouře blesk uhořel do stromu, který spadl na dům, a ten začal hořet. Dívenka s fenečkou se sice zachránily, ale příbytek shořel na prach. Druhý den, když se rozednilo, je našli ležet na zemi u ohořelých trosek poutníci. Vzbudili je a vzali s sebou na pouť. Dívka si tam našla kamaráda, a tak už nebyly jen samy dvě, ale už byli tři.

Hodně let pak spolu kočovali a z dívenky zatím vyrostla mladá slečna. Jednou si dívka chtěla projít tržiště v neznámém městě. Vypravila se tam jen s fenečkou, protože chlapec si potřeboval něco zařídit. Jen jim řekl, aby byly opatrné, že za nimi brzy přijde. Chtěl dívce totiž koupit dárek, a to pejška tibetského španěla.

Dívka se procházela po tržišti a najednou vytáhne nějaký člověk nůž a vrhne se na fenečku. Dívka ji popadne do náruče a díví se, proč to dělá, netuší, že se tito psi také jedí. Chlapec se napřáhne a dívku uhodí tak, že spadne a fenku upustí. Fenka se běží schovat, avšak chlapec za ní. Dívka se zvedne a utíká za nimi. Chlapec popadne dýku a napřáhne se k probodnutí fenečky. Dívka ji však odstrčí a chlapec místo fenky bodne ji. Když si uvědomí, co udělal, uteče.

Lidé z tržiště obklopí mrtvou dívku a dívají se, jak ji fenka olizuje a snaží se ji probudit z věčného spánku. Tak ji najde její přítel, když za ní dorazí s novým psíkem. Prodere se k ní, popadne ji do náruče a snaží se jí pomoci. Nechce uvěřit, že už nežije, a pláče. Psíci leží vedle a vypadá to, jako kdyby také plakali. Tu dojetím začne plakat celé tržiště. Tibetští španělé naráz táhle zavíjí a s vytím přiběhnou všichni psi z okolí, obklopí dívku s chlapcem a pláčou též. Chlapec dívku zvedne ze země, psíci se rozestoupí a udělají uličku ven z tržiště. Chlapec odnáší mrtvou z města a fenka s psíkem se smutně plouží za nimi. Všichni je vyprovází. Na kraji města se pak dívají, jak smutná čtveřice mizí z dohledu.

Chlapec se psíky v patách odnesl dívku až k místu, kde kdysi bydlela se strýčkem, tam vykopal hrob a dívku pohřbil. Chvilí tiše postál, než se otočil a uviděl dva plakající psíky. Nejdříve je odháněl, ale psíci se k hrobu stále vraceli. Pak začal křičet na fenečku: „Všechno je to stejně tvoje vina!“ Fenečka uronila slzu jako perlu a utekla do pouště.

Když zmizela v dále, uvědomil si chlapec, že je jeho jediná hmatatelná vzpomínka na milovanou dívku, a začne fenečku volat zpět, ale ona nic. Celý zoufalý usnul a ležel na zemi, jako kdyby umíral. Tu se fenka nějak vzpomátuje a běží zpět. Když najde mladíka na zemi, budí ho, jako se pokoušela budít dívku, která jí zachránila život. Chlapec se vzbudí, až když ho začne lízat i druhý pejsek. Jen co je uvidí, snaží se posadit, ale psíci na něj skočí a radují se, že neumřel.

Od té doby se psíkům narodilo každým rokem plno štěňat. Mladík si na onom místě postavil dům a prodával tibetské španěly lidem, kteří toto plemeno už nikdy nezabýjeli, a to ani v těch nejhorších dobách. Po staletí měli na paměti dívčinu smrt. A ač je to divné, tak plemeno tibetských španělů od těch dob vypadá, jako že pláče.

(atram)

BÁJNÁ ATLANTIDA

Atlantida je legendární kontinent, na kterém měla sídlit vysoce vyvinutá civilizace, kterou zničila mohutná přírodní katastrofa přibližně v roce 9600 př. naším letopočtem. Přestože existence tohoto kontinentu nebyla nikdy přesvědčivě potvrzena, vedou se dodnes debaty o její existenci a možné poloze. Jediným zdrojem informací jsou Platónovy spisy, v nichž popisuje atlantskou kulturu, státní zřízení a polohu; měla ležet někde za Herkulovými sloupy (dnešní Gibraltarský průliv). Podle řecké mytologie této oblasti panuje Poseidon, bůh moří, název „Atlantida“ je odvozen od jména jeho nejstaršího syna Atlanta (pozor na záměnu s titánem Atlantem, podle něhož byl pojmenován Atlantský oceán). Poseidon měl se svou manželkou Kleitó celkem deset synů (patero dvojčat) a Atlantida se proto administrativně dělila do deseti provincií. Měla to být velice úrodná a hustě zalidněná země.

Jako stavební materiál sloužil přírodní kámen, který se zde vyskytoval v bílé, černé a červené barvě. Protože v Atlantidě byly dva prameny, jeden s horkou a druhý se studenou vodou, bylo možné zřídit pro všechny vrstvy obyvatelstva početné lázně. Vzkvétal také obchod s dalšími vyspělými civilizacemi v zahraničí.

Řekové Atlantský oceán považovali za světový oceán obepínající tři kontinenty - Evropu, Afriku a Asii. Podle této definice tedy Atlantida mohla ležet kdekoli mimo Středozevní moře, od Švédska po Indii. Hypotéz o možné poloze Atlantidy je tedy nepřeborné množství. Jiní autoři (např. Eberhard Zangger) předpokládají, že celá historie Atlantidy je v podstatě egyptskou verzí Homérova eposu o Tróje. Herkulovy sloupy by tedy znamenaly průliv Dardanely. Trója však nezanikla zemětřesením a následným zatopením, které měly mít na svědomí zkázu Atlantidy.

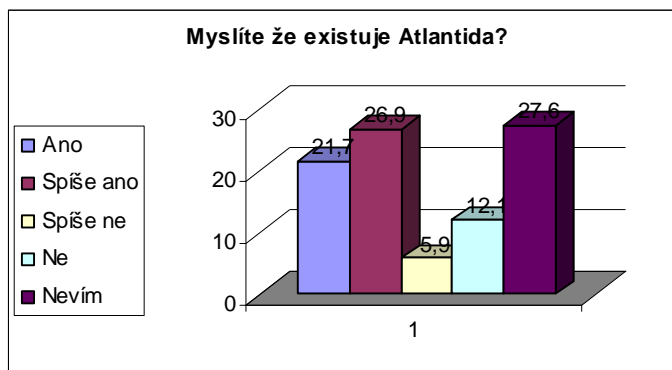
Podle jiné teorie atlantská civilizace existovala přibližně okolo roku 5500 př. n. l. na severozápadním pobřeží Černého moře (tehdy ještě sladkovodního jezera) a byla zničena při protřžení přírodní hráze v místě dnešního Istanbulu a následné potopě a propojení Černého a Středozevního moře. Herkulovy sloupy by tedy v tomto případě znamenaly Bosporský průliv.

Jedním z žhavých kandidátů je ostrov Santorin patřící k nejjihnější z Kykladských ostrovů. Výbuch podmořské sopky, ke kterému došlo podle nejnovějších výzkumů před 3 600 lety, způsobil, že část ostrova se doslova propadla do moře. Nánosy po vlně tsunami byly nalezeny až na západním pobřeží Turecka. Vykopávky odhalily osídlení již z pozdního neolitu. V době exploze tu stálo prosperující město, které se podobně jako Pompeje zachovalo pod příkrovem lávy. Zajímavé je, že nebyly nalezeny žádné lidské ostatky ani předměty z drahých kovů, což svědčí o úspěšné evakuaci. Archeologové pokládají tuto erupci za příčinu náhlého zániku minojské civilizace a nevyklučují, že byla inspirací bájí o Atlantidě a nejen o ní.

Badatelé Rand a Rose Flem-Athovi se na základě prací profesora Charlese Hapgooda, který v 50. letech vyslovil teorii o posuvu zemské kůry, domnívají, že Atlantida je již navždy ztracená.

Podle Wikipedie, upraveno
(pepa)

Hodně lidí v její existenci věří.

Zdroj: stylove.com

NEJKRÁSNEJŠÍ CITÁTY

O přátelství:

- Přátelství je jako zlatá nit, která se lehce přetrhne. Svázat se sice dá, ale uzlík zůstane.
- Největším vítězstvím v životě lidském je odpustit tomu, kdo Ti ublížil; přítelem zůstat tomu, kdo přátelství zradil; věrnost zachovat tomu, kdo ji porušil.
- Špatný přítel je jako stín, za slunečného dne se ho nezbavíš, přijdou-li mraky, nenajdeš ho.
- Nejistý přítel je horší než náš nepřítel.
- Věř tomu, kdo tě nezklame, a nezklam toho, kdo ti věří.
- Jen lidé, co jsou s námi na jedné lodi, nás mohou hodit přes palubu.
- Upřímný přítel je ten, kdo Tě napomene, kdo Ti řekne pravdu do očí; toho si važ!

O životě:

- Jen pro kouzlo vzpomínek nám stačí žít.
- Dej každému dni příležitost, aby se mohl stát tím nejkrásnějším dnem v tvém životě.
- Žij každý den svého života, jako by byl první a jako by byl poslední.
- Škoda, že o své životní cestě rozhodujeme ve věku, kdy je pro nás nejdůležitější cestička v účesu.
- Opravdu nemusíš nic být. A nemusíš nic dělat. Opravdu nemusíš nic mít. A nemusíš nic vědět. Opravdu se nemusíš něčím stát. Ale je užitečné pochopit, že oheň pálí, a že když prší, tak je hlína mokrá...
- Člověk potřebuje 2 roky, aby se naučil mluvit, a 60 let, aby se naučil držet jazyk za zuby.
- Život se sestává z mnoha malých mincí, kdo je umí sbírat, má bohatství.
- Žij okamžikem, protože ta chvíle, co právě prožíváš, už se nikdy nevrátí.
- Nejkrásnější na světě nejsou věci, ale chvíle, okamžiky, vteřiny. (Karel Čapek)
- Kdo není ochoten se celý život učit, nenaučil se to nejdůležitější. (Rainer Haak)
- Často zapomínáme, že lidé, s nimiž musíme žít, také musí žít s námi. (Ricarda Huchová)
- Svůj život trávíme touhou po tom, co ještě nemáme, a lítostí nad tím, co už máme. (Joseph Roux)

(verča)

SIMPSONOLOGIE I

Simpsonovi!!! Myslím, že tohle jméno znají snad všichni, jméno a možná pár epizod, ale vsadím se, že hodně z toho, co budete číst dál, znát nebudete.

Kdekdo ví, že Homer Jay Simpson pracuje v jaderné elektrárně, sektor 7G. 69 Old Plumtree Blvd a na tomto světě je již 39 let. Že Bartholomew Jo-Jo Simpson je studentem Springfieldské ZŠ a „úspěšně“ postoupil do 4. ročníku. Že Líza Marie Simpsonová studuje taktéž Springfieldskou ZŠ a je ve 2. ročníku. S oblibou hraje druhým rokem na saxofon a moc ráda čte. Že Margorie Simpsonová je ženou v domácnosti a tento svět obšťastňuje celých 34 let. A že malá Margaret Simpsonová je zatím malé batole a jenom cucá svůj dudlík. Tohle jsou informace, které snad každý fanoušek Simpsonových zná, a když ne, tak je už teď zase o něco chytrější, co ale s dodáváním informací o oblíbeném americkém seriálu pokračovat?

Takže **Homerovi**, jak už jste se dozvěděli je 39 let, v prvních sériích 36 let. Měří 182 cm a váží něco přes 100 kg, bydlí se svou rodinou v Evegreen Terrace 742, Springfield v USA a za život vystřídal už něco pře 100 profesí. Má dva nevlastní sourozence, bratra Herberta Powela a sestru Abie, která nyní žije v Anglii.

Co se týče zdraví, má jen jednu ledvinu, tu druhou dal svému otci Abemu Simpsonovi. Má fobii z pavouků.

Nejvíce se přátelí z Barneyem Gumblem, Lennym Leonardem, Karlem Carlsonem a Vočkem Szyslakem. Naopak přímo nesnáší svého souseda Neda Flandrse.

Najradší pije pivko Duff a k tomu zakousne koblihu, slaninu, steak, veřpové maso, jehněčí maso a Krustyho hamburgery. Nejvíce času tráví v obchodě Kwik-E-Mart, v baru U Vočka a v domě na gauči před televizí.

Co je na Homerovi zvláštní, je to, že má v mozku zaraženou voskovku, kterou si tam vrazil nosní dírkou, když byl malý, proto je tak hloupý.

Marge měla za svobodna příjmení Bouvierová a měří i s vlasy, zbarvenými do modré č. 56, celých 259 cm. Je nezaměstnaná, stará se o malou Maggie a o domácnost. Má strach z létání.

Její nejlepší přítelkyně je Ruth Powersová. A když nepřijde na návštěvu kamarádka, ráda si pustí Toma Jonase nebo si přečte svůj oblíbený časopis Sponge a Vacuum. Na Marge je zajímavé to, že ze svých vlasů již vytáhla kočku Sněhulku, Maggie, sklenici s penězi, šekovou knížku a fotku s Lennym.

Jejich prvorozené dítě **Bart** má alergii na máslové bonbony a krevety. Jeho první slova byla „Ay, caramba“.

Nejvíce se přátelí s Milhousem a Spasitelem, svým psem, naopak nesnáší Leváka Boba a Nelsona a Jimba a Dolpha a Kerneyho. Za idola má Bart Klauna Krustyho. Zajímá se o falešné telefonáty k Vočkovi, sledování legračního pořadu Klauna Krustyho, sledování brutálního pořadu Itchy a Scratchy, ježdění na skateboardu a mlácení šprtů.

Často říká své hlášky „Ay caramba“ a „Sežer moje trenýrky“. Je na něm zajímavé, že je absolventem vojenské školy, objevil kometu (meteorit), rád se na budovách sprejem podepisuje El Barto, vzkřísil mrtvé, pleny nosil dlouhých pět let, všechno, co vyvede, mu nakonec vždy projde.

Líza je o 2 roky mladší. Měří stejně jako Bart 91cm a je hróóózně chytrá. Jako první slovo řekla Bart. Podporuje náboženství buddhismus.

Její nejlepší kamarádka je Janey a jejími idoly jsou Krvavá Dáseň Murphy (již zemřel) a učitel na saxofon Largo. Zajímá se o sledování Itchyho a Scratchyho, hraní na saxofon, jízdu na poníkovi, kterého si moc přeje každý rok k Vánocům.

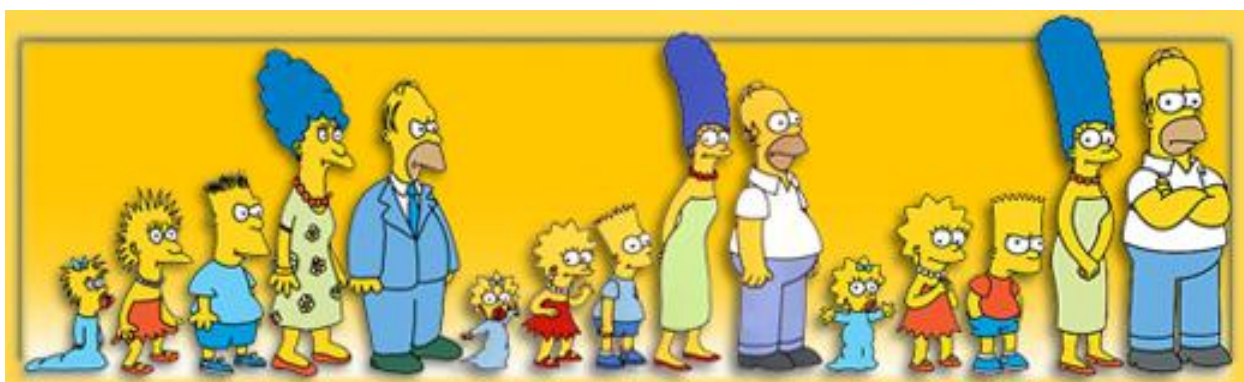
Na Líze je zajímavé to, že je vegetariánka, byla brankářka v Apuově hokejovém týmu, je malá Miss Springfield, zúčastnila se celoamerické soutěže v hláskování, kde skončila jako druhá, navrhla panenku „Lízu Lví srdce“ a s Bartem moderovala zpravodajství Kids News. V budoucnosti nejspíš bude prezidentkou USA a bude Bartovi půjčovat peníze.

Maggie má 1 rok a měří 60 cm. Její první slovo bylo „táta“.

Nejvíce se přátelí s televizí a nenávidí Geralda (dítě s širokým obočím).
Nejradši cucá svůj dudlík.

Umí řídit auto, postřelila pana Burnse, když jí chtěl vzít lízátko, z kostek umí sestavit vzorec $E=MC^2$ (EMCSQU), zachránila Homerovi život před utopením, umí perfektně hrát na saxofon a při úvodní scéně v obchodu stojí 847.63 dolarů, což je přibližně 17 800,-Kč.

VZNIK SERIÁLU:

Simpsonovi byli inspirováni kreslenými příběhy komiksu „Life is hell“ („Život je peklo“), které samozřejmě vymýšlel a kreslil sám Matt Groening - tvůrce animovaných Simpsonů. Když se Mattovi ozval James L. Brooks, pozdější výkonný producent Simpsonů, chtěl Matt nejprve produkovat seriál „Life is hell“, ale měl problémy s charaktery postav, které v něm měly účinkovat. Proto se rozhodl udělat takovou „normální rodinku“, kterou pojmenoval po té své. Jeho otec se totiž jmenoval Homer, matka Marge a jeho dvě mladší sestry Líza a Maggie. Jméno Bart pochází ze slova „brat“ (spratek). Během pár dílů se Simpsonovi měnili k lepšímu. Po krátkých skečích Simpsonových se televize FOX rozhodla Simpsony vlastnit. Věděli, že je to riskantní podnik, a tak se rozhodli vyrobit pilotní díl s názvem The Simpsons Christmas special (Vánoce u Simpsonových), který byl v televizi vyslán 17. prosince 1989. Když měl tento díl grandiózní úspěch, FOX se rozhodl ve výrobě pokračovat, a tak se 14. ledna 1990 objevil v televizi první díl seriálu nazvaný „Bart the Genius“ (na ČT1 vyslán jako Bartův test). Nyní se Simpsonovi stali nejdéle vysílaným seriálem všech dob.

Pokračování příště.

Zdroj: internet
(dáša)

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Dohadují se dva kluci, kdo má silnějšího tátu. První: „*Na mého tátu spadl mrakodrap a řekl jen: Auvajs!*”

Druhý: „*Slyšels o Mrtvém moři? Můj táta ho zabil!*”

„*Proč jsi nebyl včera venku, Filipe?*”

„*Musel jsem s tátou přivést hnůj na jahody.*”

„*Cože, hnůj? My si na ně dáváme šlehačku.*”

„*Jirko, vyříd' své mamce, že jí přeju brzké uzdravení.*”

„*Neblbni, vždyť jí nic není.*”

„*Vážně? Včera, když jsem byl u vás na návštěvě, jsem zaslechl, že jí při pletení uteklo oko...*”

Na Hanku zvoní kamarádka: „*Půjdeš ven?*”

„*Půjdu, ale až tak za půl hodiny.*”

„*Máš snad něco na práci?*”

„*To ne, ale jsem pověřivá - musím počkat až trošku stoupne teplota, venku je teď třináct stupňů!*”

„*Maminka mě má hodně ráda,*” chlubí se malý Filípek.

„*A jak to víš?*” řekne mu kamarád.

„*Tátu už vyměnila čtyřikrát, ale mě ani jednou!*”

„*Hrozí mi čtyřka z matiky,*” stěžuje si kamarádovi Patrik.

Kamarád mu poradí: „*Tak ji zažaluj, že ti vyhrožuje!*”

Na táboře: „*Dobře, půjčím ti na hodinu mobil, ale musíš mi slíbit, že z něho nebudeš volat.*”

„*Tak jo, dík.*”

Po hodině: „*Ty jsi mě neposlechl!*”

„*Ale ano, netelefonoval jsem s ním.*“

„*Tak jak to, že nemám kredit?*”

„*Půjčil jsem ho kamarádovi.*”

Baví se dvě dívky: „*Hele, Mirko, ty prý chodíš do juda.*”

„*No, chodím tam.*”

„*A jakej máš pásek?*”

„*To záleží na tom, s čím mi ho zase máma vypere.*”

„*Jednou ze mě určitě bude SuperStar,*” chlubí se kamarádkám Lída.

„*A kdy?*” zajímají se holky.

„*Až se naučím zpívat...*”

Novináři si odchytili maminku neúspěšného uchazeče o titul Česko Slovenské SuperStar a zeptali se jí: „*Souhlasíte s názorem poroty, že se zpěv vašeho syna vůbec nedá poslouchat?*”

„*Ne, nesouhlasím. Jeho zpěv se určitě poslouchat dá – třeba já doma si vždycky vezmu vatu do uší a je to úplně v pohodě.*”

Základní pravidlo showbyznysu zní: Nenudit! Proto musí soutěžící v SuperStar každou neděli vypadat trochu jinak.

„*Já si třeba každý týden měním ponožky,*” prozradil jeden ze soutěžících, který si nepřál být jmenován.

REDAKCE

Slovo na úvod - Mgr.Vlasta Sokolová

Slavnostní zahájení školního roku – Zuzana Dostálová, 9.B

Seznamovací pobyt šestých tříd – žáci 6.A a 6.B, sestavila Mgr.Vlasta Sokolová

Návštěva papeže v Brně – Terezie Novotná, 6.A

Exkurze do středověku – Kateřina Prokopová 7.tř, Linda Koshi a Sára Šilgeraiová, 6.A

Expedice Anthropolos – Mgr.Vlasta Sokolová, Linda Koshi, 6.A

Návštěva výstavy Barokní Brno – Lucie Lišková, 8.tř

Kronika školního roku 2009-2010 – žáci 9.A a 9.B, sestavil Mgr. Aleš Kadlec

Dva měsíce na Bigy – Kristýna Bártová, 1.ročník Bigy

Co dělat, když najdete těsně před začátkem zimy ježka – Dagmar Eckertová, 6.A

Fotosoutěž na téma Zimní pohádka - Mgr.Vlasta Sokolová

Novinky ve školní knihovně - Mgr.Vlasta Sokolová

Halloween – Kristýna Dostálová a Ema Edenová, 5.A

Pouštění draků - Kristýna Dostálová a Ema Edenová, 5.A

Narozeniny slavných „podzimáků“ – Eliška Stehnová, 8.tř

Rozhovor s paní učitelkou Markovou - Veronika Doležalová a Dana Zálešáková, 9.B

Když našim učitelům bylo čtrnáct – Kateřina Popková a Lucie Lišková, 8.tř

Rozhovory s prvňáčky - Zuzana Dostálová a Nikola Daňková, 9.B

Hola, hola, škola volá – žáci 4.třídy

Podzim očima našich nejmladších redaktorek - Ema Edenová, Tereza Bartáková a Kristýna Dostálová, 5.A

Obrázkové básničky – žáci 5.A

Malovaná přísloví made in 8.třída – žáci 8.třídy

Tajemný svět Igisfen – Marta Pernová, 8.tř

Plačící tibetský španěl a dívka - Marta Pernová, 8.tř

Bájná Atlantida – Josef Tichý, 9.B

Nejkrásnější citáty – Veronika Doležalová, 9.B

Simpsonologie I – Dagmar Eckertová, 6.A

Pár vtipů na závěr - Mgr.Vlasta Sokolová

Řešení Malovaných přísloví, str.29:

Bez peněz do hospody nelez. Pod svícnem bývá největší tma. Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne. Když se dva perou, třetí se směje. Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.